

РЕШЕНИЕ

№ 7240

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 18.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6057** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез управителя Б. И., срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22220518001051-091-001/09.10.2018 г., издаден съвместно от М. Й. С. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Е. М. Н. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден в обжалваните части с решение № 2005/21.12.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е ревизионен акт № Р-22220518001051-091-001/09.10.2018 г., в потвърдените с решението на Директора на Д”ОДОП” части, с които са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДС/ за данъчни периоди от м. 06.2014 г. до м. 01.2016 г., от м. 03.2016 г. до м. 10.2016 г., м. 12.2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 04.2017 г., общо в размер на 30 579,61 лв. и лихви за забава общо в размер на 9 430,57 лв., както и относно установените по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ допълнителни задължения за корпоративен данък за данъчни периоди от 2014 г. до 2016 г., общо в размер на 10 939,38 лв. и лихви за забава в общо размер на 3 200,51 лв. и намалената данъчна загуба за 2017 г.

В жалбата се сочи, че РА е незаконосъобразен и необоснован, издаден в нарушение на процесуалния закон и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че органът по приходите не е обосновал с относими фактически и правни основания прилагането на

особения ред за извършване на ревизии по реда на чл. 122-124 ДОПК, като не е определил нито конкретно правно основание, нито период, за който да е приложимо, поради което се счита, че основата за облагане с данъци и осигуровки е неправилно определена по аналогия. Навежда се довод, че фактическите констатации в РА са необосновани, тъй като не се основават на доказателствата събрани при ревизията. Сочи се, че доказателства от съществено значение за правилното определяне на данъчните задължения са пренебрегнати, а на други е придаден смисъл, който не притежават, поради което са направени погрешни фактически и правни изводи. Релевира се, че въпреки, че органът по приходите е признал за доказано, че част от продажбите са извършвани от [фирма], неправилно е изваден като чужд оборот само сумата от 77 309,19 лв., представляваща приходи по банка, вместо към нея да са прибавени и приходите по каса в размер на 32 423,26 лв., поради което неправилно е начислен допълнителен корпоративен данък и ДДС. Сочи се, че електронната платформа на Е. не следва да се разглежда като счетоводна програма, тъй като оборотът преминал през електронния профил е сумарният оборот на субектите, работили в него и не е единствено на [фирма]. Счита се, че за правилното установяване на задълженията е решаващо да се диференцира, кои продажби са извършени от [фирма], тъй като само те представляват основа за облагане с данъци и само те формират приходите на дружеството. Излага се твърдение, че при издаване на РА, не е включен изчислен по реда на чл. 122-124 от ДОПК размер на данъчен кредит за приспадане на разходите при придобиване на стоките. Сочи се, че задълженията по ЗДДС за 2014 г. и 2015 г. са неправилно определени, тъй като дружеството е регистрирано по ЗДДС считано от 26.01.2016 г. и преди тази дата няма задължение за начисляване на ДДС. Изразява се искане за отмяна на ревизионния акт. Излагат се подробни аргументи в проведеното съдебно заседание от представител по пълномощие адв. Ж.. Претендира се присъждането на съдебните разноски по представен списък. Прилагат се писмени бележки.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител юрк. К. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, като сочи, че подробни мотиви са развити в решението на Директора на Д „ОДОП”-С.. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на искания адвокатския хонорар.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220518001051-020-001 от 22.02.2018 г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 26.02.2018 г., издадена от М. Й. С. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена по силата на Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на Директора на ТД на НАП С. /л.21 и следващите/. С цитираната заповед е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 28.05.2014 г. до 30.04.2017 г. и по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2017 г. ЗВР е издадена от компетентен орган, съгласно представената Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за

ревизираното лице по чл.81, ал.1, т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с разпоредбата на чл. 113, ал.2 ДОПК е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия на 26.02.2018 г.

В хода на ревизията са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т.2 от ДОПК, във връзка с което са изготвени уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22220518001051-113-001/02.05.2018 г. и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК № Р-22220518001051-139-001/02.05.2018 г., връчени на ревизираното лице на 03.05.2018 г., с които жалбоподателят е уведомен, че данъчната основа за облагане с корпоративен данък за периодите от 2014 г. до 2017 г. и с данък върху добавената стойност за периодите от 28.05.2014 г. до 30.04.2017 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, поради установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т.2 от ДОПК.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220518001051-092-001/18.06.2018 г., връчен електронно на 25.06.2018 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение срещу констатациите в РД ведно с приложени доказателства, които са взети предвид от приходния орган и са довели до намаляване на предложените за установяване с РД задължения.

Ревизионното производство приключва с ревизионен акт /РА/ № Р-22220518001051-091-001/09.10.2018 г., издаден съвместно от М. Й. С. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Е. М. Н. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 09.10.2018 г.

С РА на дружеството са установени данъчни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 30 579,61 лв. и лихви за забава общо в размер на 9 430,57 лв. за данъчни периоди от м. 06.2014 г. до м. 01.2016 г., от м. 03.2016 г. до м. 10.2016 г., м. 12.2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 04.2017 г., както и са установени допълнителни задължения за корпоративен данък общо в размер на 10 939,38 лв. и лихви за забава общо в размер на 3 200,51 лв. за данъчни периоди от 2014 г. до 2016 г. Декларираната от жалбоподателя данъчна загуба за 2017 г. е намалена, като не е начислен данък.

В законния срок ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП - С. с жалба, вх. № 53-03-2755 от 23.10.2018 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-1912 от 26.10.2018 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. С жалбата си, ревизираното лице е оспорило изцяло констатациите в РА.

В срокът по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, Директорът на Дирекция „ОДОП“ е постановил Решение № 2005/21.12.2018 г., с което ревизионният акт е изцяло потвърден в оспорените части. В останалата част жалбата, подадена по административен ред е оставена без разглеждане като недопустима. Решението е връчено по електронен път на 02.01.2019 г.

В хода на ревизионното производство е установено, че през ревизирания период предметът на дейност на [фирма] е продажба на часовници, аксесоари за тях и бижута. Продажбите се осъществяват както от търговски обект – магазин, находящ се в [населено място], [улица], така и през онлайн магазин – W..com. В дружеството има назначени десет лица на трудово правоотношение на длъжности – продавач интернет търговия, работник ремонт на часовници, продавач изпълнение на поръчки

по телефона, управител.

В хода на ревизионното производство са извършени процесуални действия с цел установяване на относимите факти и обстоятелства, подробно описани на стр. 2 и стр. 3 от РД, който съгласно чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22220518001051-040-001/02.05.2018 г., в отговор на което на 17.05.2018 г. от дружеството са представени документи по електронен път. С Протокол №1236114/15.03.2018 г. са приобщени събраните доказателства в хода на извършена на дружеството проверка, приключила с Протокол №П-22220517047213-073-001/19.02.2018 г. В хода на проверката са изпратени искания за предоставяне на документи, сведения и писмени обяснения до [фирма] и [фирма] относно проверяваното дружество, в отговор на които е представена информация за получени суми по наложени платежи във връзка с извършените от жалбоподателя доставки на стоки до негови клиенти чрез посочените куриерски дружества.

В хода на съдебното производство е прието заключение на съдебно - счетоводна експертиза, изготвена от вещо лице Ю. Г. Я.. Вещото лице е работило по представените по делото доказателства с административната преписка, като е извършило повторна съпоставка на събраната в хода на ревизията информация и е определило размера на приходите, които не са отчетени с касови бонове, селектирайки само тези товарителници, подписани от Б. И. и тези от М. И. след датата на нейното упълномощаване. Съдът кредитира приетото заключение на вещото лице Ю. Г. Я. като обективно и компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените й задачи.

Въз основа на всички приети по делото доказателства и констатациите на вещото лице се установява следното:

Ревизионното производство е извършено във връзка с установени в хода на извършена проверка данни за неотчетени приходи от осъществявана онлайн търговия от жалбоподателя, приключила с Протокол № П-22220517047213-073-001/19.02.2018 г. В хода на проверката са събрани доказателства от [фирма] и [фирма] за всички изплатени суми по наложени платежи във връзка с извършените от жалбоподателя доставки на стоки до клиенти.

Ревизиращият екип е обобщил събраната информация в таблична форма на стр. 4-5 от РД, в която са отразени данните, представени от [фирма] и [фирма]. Видно от съдържанието на таблицата общата сума на наложените платежи за проверяваните периоди е общо 501 070,14 лв., от които 350 157,39 лв. са преведени по банков път, а 150 912,75 лв. в брой.

Жалбоподателят е представил два договора от 16.06.2016 г. и от 13.12.2012 г. за куриерски и пощенски услуги с отложено плащане и отстъпки, сключени с [фирма] с предмет предоставяне на куриерски услуги с възможност за ползване на отстъпки.

Ревизиращият екип е извършил съпоставка между получената информация от куриерските дружества за извършени доставки чрез наложен платеж /НП/, като не са вземани предвид сумите на извършените от името на дружеството доставки чрез пощенски паричен превод /ППП/. От анализа на събраните доказателства и съпоставката им с наличните данни в информационния масив на НАП с Z отчети /месечни отчети/, подадени от регистрирано на името на [фирма] фискално устройство /ФУ/, ревизиращите органи са установили несъответствия, приети за

укрити приходи, описани подробно в таблица на стр. 16-17 от ревизионния доклад, общо в размер на 275 462,32 лв. Видно от цитираната таблица установените неотчетени приходи по години са, както следва: За 2014 г. – 35 535,04 лв.; За 2015 г. – 106 722,10 лв.; За 2016 г. – 124 974,72 лв. и за периода от 01.01.2017 г. до 30.04.2017 г. – 8 230,46 лв.

Управителят на ревизираното дружество Б. Н. И. е възразил пред приходния орган, че от акаунта на [фирма] в онлайн платформата на Е. е работило и друго дружество – [фирма] /сегашно наименование [фирма]/, на което се дължат откритите несъответствия. Установява се, че за ревизираните периоди едноличен собственик на капитала на [фирма] е Б. Н. И., а управител – съпругата му М. Н. И., която е и съдружник с равни дялове в капитала на [фирма]. Видно от констатациите на стр.22-26 от РД, още в хода на извършваната проверка, на 03.07.2017 г. жалбоподателят е продал собствените си дружествени дялове от [фирма] на лицето С. Н., за която органите по приходите са установили, че е собственик на множество рискови дружества, подробно описани на стр. 22 – стр.26 от РД. Приходният орган е констатирал, че тези действия са извършени от Б. Н. И. след като е уведомен, че на [фирма] се извършва данъчна проверка относно осъществяваната електронна търговия.

За проверка на изложените твърдения от жалбоподателя, че в онлайн платформата на Е. е работило и дружеството [фирма], до [фирма] е изпратено Искане за представяне на доказателства, сведения и писмени обяснения от трето лица /ИПДСПОТЛ/ №П-22220517047213-041-003/29.11.2017 г., с което е изисквана информация за начина на изплащане на събраните суми от наложен платеж и пощенски парични преводи в полза на [фирма], включително доказателства за извършените плащания, в т.ч. копия на разходни касови ордери, служебни бонове за изплатени наложени платежи и аналогични документи, както и данни за банковите сметки, по които са преведени сумите.

В отговор на 11.01.2018 г. от [фирма] е депозирана информация и документи записани на CD, в което се съдържат данни за всички куриерски услуги с подател и получател [фирма], като са предоставени и снимки на документи, показващи изплащането в брой на наложен платеж /папка rko /и парични преводи /папка post_dc/. От предоставената информация за банковите сметки органът по приходите е установил, че сумите от наложените платежи са преведени от [фирма] както следва:

-На [фирма] – общо 15 472,26 лв.,

-На Б. И. – общо 305 609,89 лв.

-На [фирма] /сегашно наименование [фирма]/ – общо 32 423,26 лв. за 2016 г. и 2017 г.

С оглед получената информация приходният орган е приел за доказан факта, че сумата в размер на 32 423,26 лв. е била преведена по банковата сметка на [фирма], поради което тази сума е премахната от реализирания оборот на ревизираното лице и не е участвала в установяването на допълнителни задължения по ЗДДС и ЗКПО. Видно от таблицата на стр. 29 и стр.30 от РД, сумата от 32 423,26 лв. е отнесена към продажби за сметка на [фирма], като същата не е участвала в предложението за установяване.

Ревизиращият екип е констатирал от приложените снимки на документи, представени от Е., които показват изплащането в брой на наложения платеж, че всички суми, изплатени в брой, са получени от съдружниците в ревизираното дружество – Б. И. и

М. И..

Приходният орган е извършил съпоставителен анализ между всички изпратени стоки с номер на товарителница, дата и сума, като от тях са изключени всички изпратени стоки с пощенски паричен превод, и всички стоки, за които са издавани фискални бонове и които са отчетени от дружеството. Съпоставителният анализ е извършен чрез ПП А., който представлява базиран софтуер за одит, анализ на данни, както и инструмент за конвертиране на данни и прехвърлянето им в Е., Access, ТХТ и др. След извършената обработка със сочения софтуер са установени неотчетени продажби, идентифицирани по номер на товарителница, дата на изпращане на стоката и сума на наложения платеж. Неотчетените от жалбоподателя извършени продажби са подробно описани в табличен вид по данъчни периоди на стр. 29 и 30 от РД, като техния общ размер за целия ревизиран период е 286 838,55 лв.

Въз основа на тези данни приходният орган е установил, че [фирма] е реализирал облагаем оборот пораждащ задължение за регистрация по ЗДДС, съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, като е приел, че за периода м. 05.2013 г. – м. 04.2014 г. реализираният оборот е в размер на 62 788,65 лв. Поради това е определена данъчна основа за облагане с данък добавена стойност, като е приложена ставка на данъка – 20 на сто, във връзка с чл.67, ал.3 от ЗДДС. Установените задължения по ЗДДС са подробно посочени в табличен вид на стр. 29 и стр. 30 от РД.

Жалбоподателят е възразил срещу констатациите в РД и направеното предложение за установяване на задължения за ДДС и корпоративен данък, като към подаденото възражение е приложил нови доказателства, подробно описани и анализирани на стр. 3 и стр. 4 от РА. Видно от изложените мотиви, част от възраженията са приети за основателни, което е довело и до корекции на направените с РД предложения за установяване на задължения.

Към възражението срещу РД е приложено копие на извлечение от контролна лента от фискално устройство на електронен носител /КЛЕН/ на касов апарат, собственост на [фирма], в който приходният орган е установил 553 касови бонове, на обща стойност 77 309,19 лв., издадени през периодите от м. 01.2014 г. до м. 04.2017 г., кореспондиращи с неотчетените продажби от [фирма]. Органът по приходите е съобразил извършените от [фирма] продажби, документирани с цитираните касови бонове и е намалил размерът на получените от ревизираното дружество наложени платежи със сумата от 77 309,19 лв. След направени преизчисления, отразени в таблична форма на стр. 4 – 6 от РА, органът по приходите е установил, че за целия ревизиран период отчетените продажби през фискално устройство от [фирма] са в размер на 132 842,48 лв.; осъществените продажби чрез Е. са в общ размер на 501 070,14 лв., от които са премахнати продажбите извършени от [фирма] в размер на 77 309,19 лв. Така с РА е установено, че неотчетените извършени продажби от жалбоподателя за целия ревизиран период са в размер на 249 627,07 лв.

Видно от таблицата на стр. 4 – 6 от РА, промяната в размера на неотчетените приходи е довело и до промяна на дължимия ДДС и корпоративен данък, като е изместен периода, през който ревизираното лице е достигнало облагаем оборот, пораждащ задължение за регистрация по ЗДДС. Ревизиращият екип е приел, че считано от м.06.2014 г. жалбоподателят е достигнал облагаем оборот за регистрация по ЗДДС, като за периодите от м. 06.2014 г. до м. 01.2016 г., от м. 03.2016 г. до м. 10.2016 г., м. 12.2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 04.2017 г. с РА е допълнително начислен ДДС в общ размер 30 579,61 лв. и са определени лихви за забава в размер на 9 430,57 лв.

Относно определените задължения по ЗКПО.

С оглед установените данни за укрита приходи, данъчна основа за облагане с корпоративен данък за периодите от 2014 г. до 2017 г. е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК.

За определяне на разход на отчетната стойност на реализираните стоки от укритите продажби, е взета предвид изчислената на база публикуваните финансови отчети средна годишна надценка на продадените от ревизираното лице стоки. Данъчната основа е получена като разлика между сбора от декларирания от дружеството данъчен финансов резултат и установените при ревизията недеklarирани приходи и разходи, съответстващи на недеklarирани приходи. Сумата от 77 309,19 лв., за която приходния орган е установил, че влиза в оборота на [фирма] е съобразена при определяне на дължимия корпоративен данък от жалбоподателя и не е участвала в установените с РА задължения.

За данъчен период 2014 г. е подадена годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, с която са декларирани приходи в размер на 45 172,41 лв., разходи в размер на 43 508,75 лв., счетоводен финансов резултат – печалба в размер на 1 636,66 лв. и данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 1 636,66 лв. С РА е извършено общо увеличение на финансовия резултат на основание чл. 122 от ДОПК в размер на 58 889.85 лв., въз основа на което е установен финансов резултат - данъчна печалба в размер на 60 553.51 лв. и дължими корпоративен данък в размер на 6 055.35 лв.

За данъчен период 2015 г. е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, с която са декларирани приходи в размер на 60 287,00 лв., разходи в размер на 58 756,84 лв., счетоводен финансов резултат – печалба в размер на 1 530,90 лв. и данъчна печалба в размер на 1 530,90 лв. С РА е извършено общо увеличение на финансовия резултат на основание чл. 122 от ДОПК, в размер на 30 449.70 лв., като е взето предвид направеното възражение от жалбоподателя и приложените доказателства. Установен е финансов резултат данъчна печалба в размер на 31 980.60 лв., въз основа на която е изчислен дължим корпоративен данък в размер на 3 198.06 лв.

За данъчен период 2016 г. е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, с която са декларирани приходи в размер на 87 302,53 лв., разходи в размер на 85 782,33 лв., счетоводен финансов резултат – печалба в размер на 1 520,20 лв. и данъчна печалба в размер на 1 520,20 лв. С РА след като е взето предвид направеното възражение е определено, че размерът на установените неосчетоводени /укрити/ приходи е 47 044.06 лв. Предвид това приходния орган е извършил общо увеличение на финансовия резултат на основание чл. 122 от ДОПК, в размер на 20 007.25 лв., въз основа на което е установен финансов резултат - данъчна печалба в размер на 21 527.45 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 2152.74 лв.

За данъчен период 2017 г. е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, с която са декларирани приходи в размер на 101 689,01 лв., разходи в размер на 139 774,79 лв., счетоводен финансов резултат – загуба в размер на 38 085,78 лв. и данъчен финансов резултат – загуба в размер на 38 080,14 лв. С РА след като е взето предвид направеното възражение е определено, че размерът на установените неосчетоводени /укрити/ приходи е 7245.54 лв. Предвид това приходния орган е извършил общо увеличение на финансовия резултат на основание чл. 122 от ДОПК, в размер на 312.00 лв., въз основа на което е установен финансов резултат - данъчна загуба в размер на 37 768.14 лева.

След като приходният орган е извадил внесените от жалбоподателя суми по декларирания за ревизираните данъчни периоди с ГДД задължения за корпоративен данък, с РА е допълнително начислен корпоративен данък за отделните данъчни периоди, както следва:

-за 2014 г. в размер на 5 890,64 лв.,

-за 2015 г. в размер на 3 046,50 лв.

-за 2016 г. в размер на 2 002,24 лв.

-за 2017 г. вместо декларираната от задълженото лице данъчна загуба в размер на 38 085,75 лв. е установена данъчна загуба в размер на 37 768,14 лв.

Така с РА са установени задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 2014. до 2016 г. включително в размер на 10 939,38 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 9430,57 лв.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.5 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА № Р-22220518001051-091-001/09.10.2018 г. е издаден от компетентни органи в кръга на определените им правомощия съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК и в предвидената форма и съдържание по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. С Уведомление по реда на чл. 124, ал. 1 от ДОПК жалбоподателят е уведомен, че данъчната основа за облагане с корпоративен данък за периодите от 2014 г. до 2017 г. и с данък върху добавената стойност за периодите от 28.05.2014 г. до 30.04.2017 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, поради което процедурата по чл. 124 във връзка с чл. 122 от ДОПК за преминаване към облагане по аналог се явява спазена. Не се установява наличието на други съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

По приложението на материалния закон:

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства.

В процесния случай, възприетото от ревизиращите органи наличие на основания по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства, а оспорваният не е представил доказателства, опровергаващи този извод. За да извършат ревизия по особения ред, органите по приходите са установили в предхождаща ревизионното производство проверка, приключила с Протокол №

П-22220517047213-073-001/19.02.2018 г., приобщен към административната преписка, че са налице неотчетени приходи от осъществявана онлайн търговия от жалбоподателя. Тези констатации са подкрепени с доказателства, съставляващи предоставени от [фирма] справки, както и снимков материал предоставен от куриерското дружество, в който се съдържа информация за изготвените товарителници, датите на вземане на пратките и размерите на наложените платежи, изплатени на [фирма], съответно на [фирма]. Поради изложеното, настоящата съдебна инстанция приема, че по делото е безспорно доказано обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно налице са укрити приходи от извършвана онлайн продажба от [фирма]. Спорен по делото е техният размер, тъй като жалбоподателят е имал и друго дружество /У. Т. Е./, което е оперирало със същия електронен профил в Е..

С оглед изложените по-горе в решението фактически установявания, настоящата съдебна инстанция приема, че ревизиращият орган правилно и законосъобразно въз основа на събраните доказателства е определил оборота, принадлежащ на [фирма], като всички обороти принадлежащи на [фирма] са правилно установени въз основа на представените от жалбоподателя доказателства и не са участвали в данъчната основа при установяването на данъчните задължения на жалбоподателя. Видно от изложеното по-горе в съдебното решение сумите от 77 309,19 лв. и 32 423,26 лв. са извадени като чужд оборот.

Законосъобразно с РА са определени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 06.2014 г. до м. 01.2016 г., от м. 03.2016 г. до м. 10.2016 г., м. 12.2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 04.2017 г. общо в размер на 30 579,61 лв. и лихви за забава общо в размер на 9 430,57 лв. Органът по приходите е съобразил размера на получените суми по наложени платежи от жалбоподателя, като правилно и законосъобразно е приел, че към м.06.2014 г. [фирма] е реализирало облагаем оборот пораждащ задължение за регистрация по ЗДДС, съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Видно от данните, съдържащи се в РА на стр. 16 – стр. 17, сумата на неотчетените извършени продажби за периода м.01.2014 г. – м.05.2014 г. включително е в размер на 55 410 лв., а отчетените продажби през ФУ са в размер на 16 960,60 лв. Следователно правилно и законосъобразно ревизиращият екип е приел, че към м.06.2014 г. [фирма] е реализирал облагаем оборот пораждащ задължение за регистрация по ЗДДС, съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Приходният орган е съобразил разпоредбата на чл. 67, ал. 3 от ЗДДС, съгласно който данъкът се смята включен в обявената цена и когато се предлагат стоки предмет на доставка на дребно, в търговската мрежа. Съгласно чл. 102, ал. 3 от ЗДДС, за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки за периода от изтичането на срока за подаване на заявление за регистрация до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, а съгласно ал. 4 на същата разпоредба, задълженията се определят с ревизионен акт по реда на ДОПК. В процесния случай за дата на възникване на данъчното събитие, е приета датата, на която доставчикът е получил плащането. По смисъла на §1, т. 12 от Закона за пощенските услуги /ЗПУ/, „наложен платеж“ е пощенска услуга, при която пощенската пратка се доставя на получателя срещу заплащане на определена от подателя сума. В конкретния случай доставчикът на стоката я предава на куриера, който от своя страна я доставя на получателя срещу заплащане на определена от подателя сума /стойността на стоката/.

Относима в случая е и разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от Наредба №Н-18 на МФ от 13.12.2006 г. за отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства, в която е посочено, че при разносна търговия фискалната бележка се издава от интернет търговеца при окомплектовката на заявката и се предава на разносвача, който от своя страна следва да я предаде на купувача при получаване на плащането. От данните по делото се установява по безспорен начин, че за част от сумите, получени по наложени платежи от жалбоподателя няма издадени касови бонове, с оглед на което правилно органа по приходите е приел, че същите представляват укрити приходи от извършвана онлайн продажба, поради което ревизията е преминала по реда на чл. 122-124 от ДОПК.

Законосъобразно с РА са допълнително установени задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 2014. до 2016 г. включително, в размер на 10 939,38 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 9430,57 лв. Съгласно изложеното по-горе в съдебното решение жалбоподателят не е отчетел като приход реализирани от него продажби в интернет, с оглед на което правилно и законосъобразно те са намерили отражение в декларациите от него задължения за корпоративен данък. Приходният орган е съобразил всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, като е извадил доказателства от жалбоподателя оборот от 77 309,19 лв. и 32 423,26 лв., представляващ реализирани от [фирма] продажби. Приходният орган е съобразил основните правила за облагане, като на база публикуваните ГФО е изчислил средно годишна надценка на продадените стоки и е установил увеличението, с което трябва да се коригират нетните приходи от продажби. Видно от приетото по делото ССЕ, вещото лице е споделило този подход при определяне на съпоставимите разходи към неотчетените приходи през ревизираните периоди, с оглед на което настоящата съдебна инстанция счита, че допълнително установените задължения за корпоративен данък по реда на чл. 122 от ДОПК са правилно и законосъобразно установени.

Неоснователно жалбоподателят счита, че е изваден като чужд оборот само сумата от 77 309,19 лв., вместо към нея да се прибави и сумата в размер на 32 423,26 лв. Както подробно е описано във фактическата част на настоящото съдебно решение видно от таблицата на стр. 29 и стр.30 от РД, сумата от 32 423,26 лв. е отнесена към продажби за сметка на [фирма], като същата не е участвала в предложението за установяване с РД. След представяне на нови доказателства от страна на жалбоподателя с възражението срещу констатациите в РД, цитираната таблица в РД е претърпяла корекция и установените с РА са редуцирани, тъй като жалбоподателят е доказал, че сумата от 77 309,19 лв. представлява чужд оборот, поради което не следва да участва в установяването на задълженията по ЗДДС и ЗКПО на [фирма].

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че РА е законосъобразен във всички обжалвани части, поради което жалбата срещу РА като неоснователна следва да се отхвърли.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 154,20 лв., определен по реда на чл. 8, ал. 1, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен

диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, първо отделение, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК:[ЕИК], срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22220518001051-091-001/09.10.2018 г., издаден съвместно от М. Й. С. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Е. М. Н. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден в обжалваните части с решение № 2005/21.12.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с които са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 30 579,61 лв. и лихви за забава общо в размер на 9 430,57 лв. и допълнителни задължения за корпоративен данък за данъчни периоди от 2014 г. до 2016 г. общо в размер на 10 939,38 лв. и лихви за забава в общо размер на 3 200,51 лв..

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 154,20 (две хиляди сто петдесет и четири лева, 20 ст.) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: